

Opinia ekspercka w zakresie przesłanek odmowy zatwierdzenia układu w przyspieszonym postępowaniu układowym spółki akcyjnej

W dniu 5 czerwca 2017 r. dor. restr. Marcin Kubiczek sporządził na piśmie opinię ekspercką w toku przyspieszonego postępowania układowego dłużnej spółki akcyjnej, na etapie po wydaniu postanowienia przez Sąd restrukturyzacyjny w zakresie odmowy zatwierdzenia układu przyjętego przez

wierzycieli.

Opinię sporządzono na okoliczność ustalenia, czy w świetle art. 165 PrRestr występują przesłanki do odmowy zatwierdzenia przez Sąd układu przyjętego w w/w postępowaniu restrukturyzacyjnym, z uwzględnieniem faktu, iż na Zgromadzeniu Wierzycieli Sędzia Komisarz wydał postanowienie w przedmiocie stwierdzenia przyjęcia układu, po czym Sąd restrukturyzacyjny postanowieniem odmówił zatwierdzenia układu (ze względu na to, iż warunki przyjętego układu w ocenie Sądu restrukturyzacyjnego są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciw układowi i zgłosili zastrzeżenia - art. 165 ust. 2 PrRestr). Opinia ekspercka została załączona przez dłużną spółkę akcyjną do zażalenia na postanowienie Sądu restrukturyzacyjnego odmawiające zatwierdzenia układu.

W treści sporządzonej opinii eksperckiej, autor przedstawił aksjologię prawa restrukturyzacyjnego (w tym jego nadrzędny cel), co pozwoliło na dokonanie wykładni kluczowego dla sprawy art. 165 PrRestr, zawierającego zamknięty katalog negatywnych przesłanek zatwierdzenia układu przez Sąd restrukturyzacyjny. W szczególności, autor zaprezentował eksperckie stanowisko w zakresie wykładni fakultatywnej przesłanki odmowy zatwierdzenia układu zawartej w art. 165 ust. 2 PrRestr („Sąd może odmówić zatwierdzenia układu, jeżeli jego warunki są rażąco krzywdzące dla wierzycieli, którzy głosowali przeciw układowi i zgłosili zastrzeżenia”).

W dalszej części opinii, ekspert szeroko omówił argumentację Sądu restrukturyzacyjnego w zakresie przyczyn, które poprowadziły w/w Sąd do konkluzji, iż przyjęty układ jest rażąco krzywdzący dla wierzycieli, a następnie ustosunkował się do każdego z tych argumentów, prezentując ekspercką interpretację stanu faktycznego w sprawie, uwzględniającą ekonomiczno-finansową sytuację dłużnika oraz poprawną wykładnię art. 165 ust. 2 PrRestr w realiach sprawy.

W szczególności, w treści opinii autor dokonał porównania hipotetycznego [prawdopodobnego] zaspokojenia wierzycieli-obligatariuszy w wariacie wykonania układu przyjętego przez wierzycieli w toku przyspieszonego postępowania układowego oraz w alternatywnym wariacie postępowania upadłościowego, szacując dla potrzeb rachunku porównawczego wartość zbywalnego majątku dłużnika oraz koszty postępowania upadłościowego. Dzięki wskazaniu konkretnych wartości liczbowych, ekspert jednoznacznie wskazał wariant niosący ze sobą więcej korzyści wierzycielskich (choć i tak okoliczności tej nie można uznać za kluczową, gdyż prawo restrukturyzacyjne nie zawiera w sobie zasady prymatu interesów wierzycielskich).

W treści opinii szczegółowo scharakteryzowano również warunki układu przyjętego przez wierzycieli, w celu ustalenia, czy rzeczywiście można uznać je za rażąco krzywdzące dla danej grupy wierzycieli lub danego wierzyciela, a także w celu ustalenia, czy odbiegają one od warunków analogicznych układów przyjmowanych w Polsce. Ekspert pochylił się w szczególności nad pytaniami, czy warunki płatności rat układowych zgodne są z obowiązującym prawem, czy uzasadnione są charakterem zawartego układu i profilem działalności dłużnej spółki, a także, czy w sposób należyty zabezpieczają słuszne interesy wierzycielskie.

Nie bez znaczenia pozostawał fakt, iż majątek restrukturyzowanej spółki objęty jest umowami leasingowymi, a dłużnik świadczy usługi leasingowe. Ekspert naświetlił w treści opinii problematykę upadłości leasingodawcy (szczególnie w kontekście art. 114 ust. 2 PU), wskazując na szereg trudności związanych z potencjalnym postępowaniem upadłościowym dłużnika, a także wpływem tych trudności na poziom zaspokojenia wierzycieli.

Należy przyjąć, że sporządzona opinia ekspercka w sposób istotny wzmocni pozycję procesową skarżącego dłużnika, dostarcza bowiem szeregu ekonomiczno-prawnych argumentów, przemawiających na rzecz bezzasadności zastosowania przez Sąd restrukturyzacyjny w realiach niniejszej sprawy fakultatywnej możliwości, o której w art. 165

ust. 2 PrRestr (odmowa zatwierdzenia układu ze względu na rażące pokrzywdzenie wierzycieli).

Bartosz Sokół

Prawnik. Partner Kancelarii MARCIN KUBICZEK.

